

2) Določba nacionalnega prava, ki v okviru predhodnega postopka analize trga priznava položaj stranke le podjetju, ki je imelo (prej) pomembno tržno moč na upoštevnem trgu, in za ta podjetja uvede, spremeni ali prekliče posebne regulativne obveznosti, načeloma ni v nasprotju s členom 4 Direktive 2001/21. Vendar mora predložitev sodišče preveriti, ali nacionalno procesno pravo zagotavlja varstvo pravic, ki jih imajo na podlagi prava Skupnosti uporabniki in konkurenti podjetja, ki je imelo (prej) pomembno tržno moč na upoštevnem trgu, na tak način, da ni manj ugoden kot v primeru primerljivih pravic nacionalnega prava in ne vpliva na učinkovitost pravnega varstva, ki jo tem uporabnikom in konkurentom zagotavlja člen 4 Direktive 2002/21.

(¹) UL C 22, 28.1.2006.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 21. februarja 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Francoski republiki

(Zadeva C-201/06) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Fitofarmacevtska sredstva — Vzporedni uvozi — Postopek izdaje dovoljenja za dajanje v promet — Pogoji — Skupno poreklo vzporedno uvoženega fitofarmacevtskega sredstva in referenčnega sredstva)

(2008/C 92/05)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnik: B. Stromsky, zastopnik)

Tožena stranka: Francoska republika (zastopnika: G. de Bergues in R. Loosli-Surrans, zastopnika)

Intervenient v podporo tožene stranke: Kraljevina Nizozemska (zastopnik: H. G. Sevenster, zastopnik)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države — Člen 28 ES — Zahteva po skupnem izvoru paralelno uvoženega fitosanitarnega sredstva in referenčnega sredstva.

Izrek

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) Komisiji Evropskih skupnosti se naloži plačilo stroškov.
- 3) Kraljevina Nizozemska nosi svoje stroške.

(¹) UL C 165, 15.7.2006.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 21. februarja 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesfinanzhof – Nemčija) – Netto Supermarkt GmbH & Co. OHG proti Finanzamt Malchin

(Zadeva C-271/06) (¹)

(Šesta direktiva o DDV — Člen 15, točka 2 — Oprostitev dobave blaga za izvoz iz Skupnosti — Neizpolnjevanje pogojev za oprostitev — Ponarejen dokaz kupca o izvozu — Dobavitelj, ki ravna s skrbnostjo dobrega gospodarja)

(2008/C 92/06)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Netto Supermarkt GmbH & Co. OHG

Tožena stranka: Finanzamt Malchin

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Bundesfinanzhof – Razlaga prava Skupnosti s področja DDV, zlasti člena 15, točka 2, Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1) – Povračilo DDV za dobavo blaga za izvoz na podlagi ponarejenih dokumentov – Oprostitev iz razlogov pravičnosti.

Izrek

Člen 15, točka 2, Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero, kot je bila spremenjena z Direktivo Sveta 95/7/ES z dne 10. aprila 1995, je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da država članica dobavo blaga za izvoz iz Evropske skupnosti oprosti plačila davka na dodano vrednost, čeprav pogoji za takšno oprostitve niso izpolnjeni, vendar davčni zavezanec tega niti z ravnanjem s skrbnostjo dobrega gospodarja ni mogel prepoznati zaradi ponarejenega dokaza o izvozu, ki mu ga je predložil kupec.

(¹) UL C 224, 16.9.2007.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 21. februarja 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio – Italija) – Telecom Italia SpA proti Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero delle Comunicazioni

(Zadeva C-296/06) (¹)

(Telekomunikacijske storitve — Direktiva 97/13/ES — Členi 6, 11, 22 in 25 — Dajatve in pristojbine za splošna dovoljenja in posamične licence — Obveznosti nekdanjih imetnikov izključnih pravic — Začasna ohranitev)

(2008/C 92/07)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožena stranka: Telecom Italia SpA

Toženi stranki: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero delle Comunicazioni

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio – Razlaga členov 11, 22 in 25 Direktive 97/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. aprila 1997 o skupnem okviru za splošna dovoljenja in posamične licence na področju telekomunikacijskih storitev (UL L 117, str. 15) – Možnost uvedbe drugih dajatev in pristojbin, ki niso dopuščene na podlagi Direktive.

Izrek

Členi 6, 11, 22 in 25 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 97/13/ES z dne 10. aprila 1997 o skupnem okviru za splošna dovoljenja in posamične licence na področju telekomunikacijskih storitev nasprotujejo temu, da država članica od nekdanjega imetnika izključne pravice za ponujanje javnih telekomunikacijskih storitev, ki je nato postal imetnik splošnega dovoljenja, zahteva plačilo denarne dajatve, kakršna je zadevna pristojbina v postopku v glavni stvari, ki ustreza znesku, ki ga je nekdanj zahtevala kot protidajatev za izključno pravico, in sicer to zahteva za eno leto od dne, določenega kot skrajni rok za prenos te direktive v nacionalno pravo, oziroma do 31. decembra 1998.

(¹) UL C 224, 16.9.2006.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 21. februarja 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Marie-Claude Girardot

(Zadeva C-348/06 P) (¹)

(Pritožba — Začasni uslužbenec — Odškodninska tožba — Izguba možnosti za zaposlitev — Dejanska in gotova škoda — Določitev obsega škode)

(2008/C 92/08)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: D. Martin in F. Clotuche-Duvieusart, zastopnika)

Druga stranka v postopku: Marie-Claude Girardot (zastopnika: C. Bernard-Glanz in S. Rodrigues, odvetnika)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Sodišča prve stopnje (prvi senat) z dne 6. junija 2006 v zadevi Girardot proti Komisiji (T-10/02), s katero je to znesek denarnega nadomestila, ki ga je Komisija dolgovala M.-C. Girardot na podlagi vmesne sodbe Sodišča prve stopnje z dne 31. marca 2004, določilo na 92 785 evrov skupaj z obrestmi, ki tečejo od 6. septembra 2004 dalje s stopnjo, ki jo je Evropska centralna banka določila za operacije glavnega refinanciranja, povišano za dve točki – Kršitev člena 236 ES in pogojev za vzpostavitev odgovornosti Komisije – Metoda izračuna zneska, ki ga dolguje institucija Skupnosti za nadomestilo izgube možnosti za zaposlitev na delovnem mestu, nastale zaradi nezakonite odločbe te institucije.